

יצר כנופיה של בני השכונות - ונתפס בשל תשוקתו לשתי נערות

טוויסט פריצות נערות וסמים

מכוניות. כמסגר הצליח להתקין לעצמו מפתחות מיוחדים בעזרתם יכול היה לפרוץ בקלות דלתות של מכוניות. ביחוד התמחה בפריצת וסחיבת מכוניות לארץ, העדיף תמיד את המודל האחרון.

היה לו צקרון מקודש אחד: להתזרז תמיד את המכונית שסחב לאותו מקום ממנו לקח אותה. נהג גם להסביר מדוע נקט בשיטה מסוכנת זו: „למה להסריח סתם את המשטרה לחפש אחרי המכוניות? בנייטיבים אחרים מצפון תל-אביב נמנעו מלהצטרף לכנופיה, למרות שידעו על מעלי-ליה. סיפר אחד מהם: „זה לא היה עניין להחזיק אתם. הם היו מסוכנים. בשביל החברה משבאוי זה לא בעייה בכלל להכניס לך סכין.“

לפני מספר חודשים נתפס טופלה בן שעת סחיבת מכונית לארץ שחנתה ברחוב טוסקניני, ליד היכל התרבות. הוא נעצר, אך לא הובא לדין: אמו, אשר סברה כי היה זה פיתוי מיקרי וחולף, עשתה את כל המאמץ צימ כדי להצילו. היא הפעילה את קרובי המשפחה שלה במשטרת תל-אביב, ששיכ-נעו את בעי המכונית לבטל את תלונתו ולצרף את תחילתו לבקשת חנינה לטופלה. טופלה יצא נקי אך לא למד מכך כל לקח.

*** אשכנזי מצפון תל-אביב

הוא שוטט באולמות הביילארד והת'ייד במיוחד עם נערים בני גילו מבני הפרברים. אלה היו כבר ברובם בעלי נסיון פלילי שראו כבר שניצח אשכנזי מצפון תל-אביב רוצה את קירבתם. כך הפך טופלה למנהיגה של כנופיה, שרק הריכוז והפגישות שלה היה בגן הכובשים ששאחורי כרם התימנים.

לא היה לטופלה מעולם רשיון נהיגה, אולם בין חבריו הוא היה ידוע כנהג מעוי לה. מדי פעם, כשהיה נוהג במכונית גנובה, היה עורך עם חבריו תרגיל בריחה לנסיון ביקור שהמשטרה תרדוף אחריהם. משהו מבין החברים היה משיע לפתע את ה"קריאה": „משטרה!“ ואז היה טופלה דוהר בין מכוניות, עולה אפילו על המדרכה, ב"מיקרה הצורך."

על דרך פעולתה של כנופיה טופלה סיפרו שניים מקרובותיה. סיפר גדעון פוריצי, בעל חנות התקליטים ודברי חשמל רוננו שבכיכר מלכישאראל:

„לילה אחד, לפני כשישה שבועות, עבר סטודנט ליד החנות. הוא הבחין בשלושה צעירים שהסתובבו בה. הוא חשד בהם מיד אולם פחד להפתיעם ומיהר להזעיק את המשטרה. עד שהגיעה המשטרה הספיקו השלושה להמלט. הם לקחו איתם 13 טייפ ריקורדים, מספר טיפופונים, מכשירי רדיו טרנזיסטור וכמעט את כל תקליטי הפזמוני נים והגיו שבחנות. כשהגענו למקום התב"ר שהם פרצו לחנות דרך הדלת האחורית למרות שהיתה מחוזקת על ידי מגוף רציני של ברזל.“

קרבן אחר של אותה כנופיה היה בעל קפה לידה שבכיכר מסריק, יוסף כרמי. סיפר הוא:

„פעמיים הם ניסו לפרוץ דרך הדלת ה"אחורית ולמרות שפרצו אותה לא גנבו דבר. כנראה שמישהו הפריע להם. בפעם השלישית, זה היה לפני שבועיים, הצליחו להרוק את כל המשקאות מן האצ"טבאות, את כל הסיגריות וקופסאות ה"אצ"טדה. רק את הסיגריות הוולות השאירו. הם לקחו גם חבילות של מטבעות.“

*** „לסדר את החיים!“

פריצות אלה ואחרות, שמילאו את מחסן הכנופיה ברכוש רב, לא סיפקו את חבריה. הם חלמו על מיבצעים גדולים יותר שיכניסו להם כסף רב. חבריו של טופלה, בני שכונת שבאוי וכרם-התימנים, היו מסיירים אתו במכוניות הלארץ הגנוב"בות, כשהם תרים אחר הזדמנות, שבקעבור תיה קוח לנטוש את חיי הפשע. מה היתה הזדמנות זו?

התודנה אחד הצעירים: „טופלה לא היה סתם גנב. הוא היה גבר. הוא רצה לתקן את החיים שלו. ניכלנו רצינו. הוא רצה לאסוף כסף, לקנות מכונה ולסדר את ה"חיים. כל הזמן ראיתי שלא הרגיש טוב בכל הגניבות האלה. זה היה בשבילו כמו אחד ששותה קוניאק לא בזמן. הוא לא ידע מה לעשות ברכוש; הוא רצה רק כסף מזומן.“

היה לו משהו גדול בראש, שאם היה

בעיריית נס-ציונה, שיצא לפנסיה, לא מצא מעולם לשון משותפת עם בתו. עוד ביל"דוטה התחנכה אלן בבתי יידיים, עברה אחר-כך לקיבוץ. כשלושה חודשים לפני שהגיע מועד גיוסה, נטשה את הקיבוץ ו"החלה לעבוד כפועלת בבית-אריזה. העבודה הגופנית הכבדה עליה והיא מצאה עבודה כפקידה בבית-ספר לנהיגה בתל-אביב. האב התנגד לעבודתה הרחק מהבית, גירש אותה מביתו.

במשך שנה שירתה כמרכזנית בצבא, עד שנפגעה בתאונת-דרכים ואושפזה כארבעה חודשים בבית-חולים. כשהחלימה ושחררה מהצבא, ניסתה להתפרנס בתל-אביב במכירת פלאפל ועוגות. אלא שאורות הניאון של רחוב דיזנגוף קרצו לה והיא הפסיקה לעבוד, החלה לשוטט בכתייהקה עם חברי רות הגברברים של צפון תל-אביב.

שם הכירה אלן את עליזה סמוך, 18. סיפור חייה היה דומה ל שלה. עליזה, ילידת טבריה, שאביה מבוגר מאמה בשלושים שנה, עברה לפני שנים מספר עם אמה ל"שכונת-התקווה, אחרי שזו נטשה את האב הזקן בעקבות משפט גירושין, שהיה סג"ס ציוני בזמנו. האם, שטרם הגיעה לגיל 35, ניסתה לבנות מחדש את חייה עם גבר אחר. עליזה לא יכלה להתרגל למצב החדש שנוצר בבית, עזבה אותו.

ההיכרות המיקרית בין השתיים הפכה ל"ידידות עמוקה. השתיים פרקו מעליהן כל חובות, התהללו במסיבות, והפכו צמד מוכר בחוגי הגברברים. איש לא שאל אותן ממה הן חיות ומה הוא מקור כספן, אך הכסף היה מצוי בארנקיהן בשפע. לאחריהן אף רכשו לעצמן כלב שעשועים קטן, שהפך לסמלן המסחרי.

*** „הקרוב יעזור!“

עם אורח חיים זה, שניהלו השתיים, היתה הפגישה הראשונה עם המשטרה שאלה של זמן בלבד. והזמן הגיע. אחת מהן נעצרה באשמת שוטטות, אך שוחררה מבלי שתאושם.

המשטרה נוהגת במיקרים כאלה לא להע"מיד נערות נוטות זה לדין, משתמשת בהן, תמורת זאת, כמודיעות על הנעשה בחוגים בהם הן מסתובבות. כך גם אירע עם אלן ועליזה. הן הכירו את אנשי כנופיית טופ"לה, בילו עמם במסיבות הוללות. שם הב"חינו כי אנשי הכנופיה מעשנים חשיש, הו"דיעו על כך למשטרה, מבלי שתדענה כי על ידי כך הסגירו כנופיית פורצים מבו"קשת.

בניגוד לטענה של המשטרה, שהן השתת"פו באורח פעיל באורגיה, היתה לשתיים, ששוחררו מיד אחרי המעצר, גירסה שונה: „טופלה הזמין אותנו למסיבה. לא ידענו אם כראי לבוא או לא. היתה לנו הרגשה שהמשטרה הבקר שם. בכל זאת הלכנו ל"שם מאוחר בלילה.“

מצליח, היה יכול להפסיק עם הכל. זה כמו עץ קטן שהולך ליפול, אז שמים לו ענף שיתיישר, אחר-כך כבר אפשר לעזוב אותו לבד.

„תמיד היינו רואים אותו מיואש. הוא לא היה מדבר הרבה, אבל אחרי שהיה שותה היה מדבר, ודברים שאומר אדם שיכור תמיד נכונים. הוא היה מספר איך לא היה יכול לראות את אמה שלו עם גברים אחרים. כשהיה בא הביתה ורואה אותה. היה בורח אחרנית. אמה שלו היתה אומרת לו: בוא, מותק שלי! והוא היה רועד ובורח ואומר: „אל תתקדמי אלי! עזבי אותי! בלל זה בא לו כל היואש הזה. ואנחנו גם היינו מיואשים. ראינו מה זה כסף. הנה, תראה, בצפון תל-אביב עולה מגרש בגודל של טקסי מיליון לירות ובכרם רוצים לפנות אותנו ולתת לנו אלפיים לירות בעד אותה אדמה. למה? למה שזה בצפון וזה בכרם?“

*** קריצות הניאון

נקודה המעניינת שבכנופיית טופ"לה היתה הימצאותן של שתי נערות, שנחפסו, לטענת המשטרה, בשעת האורגיה. דובר המחוז טען כי השתיים היו פרוצות מוכרות. אך פרשתן של השתיים מהווה סיפור נפרד.

המבוגרת שבין השתיים, אילנה (אלן) מורח, 20, היא ילידת צרפת, שהגיעה ל"ארץ לפני 14 שנה. אביה, מפקח סניטארי

אילנה מורח

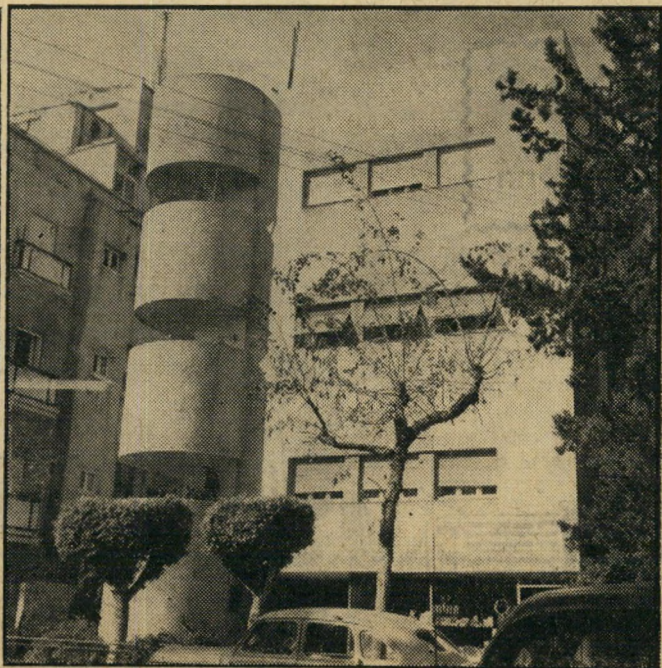
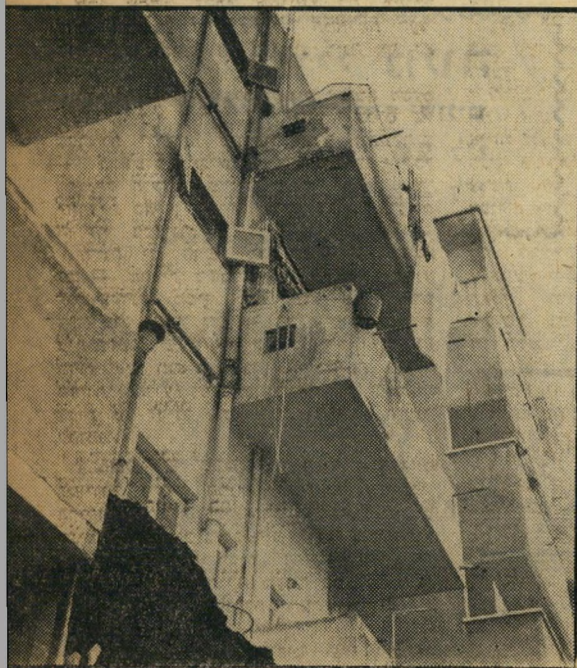
סיפרה עליזה: „אני הייתי למעלה כש"אילנה עלתה. סימן ההיכר לכניסה היה שלוש נקישות בדלת. שמעתי את אילנה דופקת, וכשנפתחה הדלת, שמעתי קול של גבר: „היכנסי פנימה!“ הבנתי שזאת המ"טרה. רציני לברוח, אבל אחר-כך החלטתי לא לעזוב את החברה שלי לבדה ועליתי גם כן.“

דעת השתיים: „טופלה לא אשם! החברים שלו אמרו לו: לך תגנוב, והוא היה הולך וגונב!“

שעה שטופלה וחבריו ישבו במעצר, ממ"תינים לדינם, המשיכו שתי הנערות בעלות ההופעה התמימה לשמות אספרסו בבתי"הקפה של דיזנגוף ולקוד טויסט במועדון הסטויסט.

בניגוד ליעילותם של אנשי מפלגה-נוער, שצדו את הכנופיה, ניסו אנשי משטרת מחוז תל-אביב להשתק את הפירסומת ה"רבה שהתעוררה סביב ציד הכנופיה. יתכן שהיה זה קשור בתקחתה של אמו של טופלה, שהוסיפה להאמין כי בנה יוכל גם הפעם לצאת נקי מהבוץ. סיפרה היא לאחד מחבריו: „יש לנו קרוב במשטרה ואני מקוה שהוא יעזור לנו גם הפעם.“

* אין שום קשר שהוא בין יעקב וולפ"טון לבין ראש מפלג התביעות במחוז, יהושע וולפוטן.

צינור הבריחה מאחורי דירתו של טופלה, משט"תיכננו אנשי הכנופיה לברוח במי"רה של מצוד. אך בשעת התפיה לא הצליח איש להימלט.

בית האורגיה הבית שברחוב שלמה המלך בתל-אביב, שבקומתו השניה היתה דירתו של מנהיג הכנופיה, ובה תפ"סה המשטרה את העבריינים, לאחר שפרצה פנימה, למרכז האורגיה.